

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. október 8.

54. szám.

Az alsó erdészeti szakoktatás.

(Folytatás.)

Ebben látom én is nevelési rendszerünk egyik sarkalatos hibáját. Mi átvettük a németektől vagy osztrákoktól az erdőör kiképzésének majdnem egész fokát, de kénytelenek vagyunk azt az embert, ki a külföldi erdőör sokféle teendőinek végzésére van képesítve, beleállítani a mi — kevés kivétellel — külterjes, nagyon is csekély hatáskörrel bíró kincstári védkerületeinkbe. Az eredmény pedig az, hogy a ki csak teheti vagy a kit különös érdek nem köt egy bizonyos tartózkodási helyhez, igyekszik menekülni ebből a szolgálatból; a ki pedig maradni kénytelen, az elégedetlen!

Ezen két módon lehetne segíteni!

Vagy megelégszünk kevésbé képzett anyaggal, melynek tudása, törekvése és igénye nem fog tulérni a hatáskörén, a mire célzó terv több is látott napvilágot a „Magyar Erdész” hasábjain; vagy kitágítjuk a hatáskört és adunk az erdőörünknek olyan munkát, a milyent képzettségénél fogva elbir, de meg is érdemel.

A nélkül, hogy eme tágabb hatáskör mibenlétét és elérésének módozatait itt fejtegetném, rámutatok szaklapjaink többrendbeli cikkeire, melyek kezelésünk belterjességének fokozását javasolják a házi kezelésnek az egész vonalon való fokozatos behozatala révén. Ennek keresztülvitelével önként keletkeznék az erdőör nagyobb hatásköre.

Mivel nem a jelenre, hanem a jövőre kell néznünk, és gondoskodnunk kell arról, hogy csak olyan embereket állítsunk a gyakorlati szolgálatba, kik lépesek lesznek a fokozott követelményeknek is megfelelni, nagyon elhibázott lépésnek tartanám, ha a mi erdőöreink képzettségét leszállítanók azért, mert még mostanában kevés olyan állásunk van, mely nemcsak papi-ron, de a valóságban is megköveteli a magasabb képzettséget. Nem szabad leszállanunk az egyszer elért magaslatról, hanem inkább még jobban fejlesszük erdőöreink képességét, még annak a lehetőségnek is dacára, hogy talán még hosszú évek mulnak el, míg azoknak legalább nagyobb része tudásának megfelelő és azt teljesen igénybe is vevő állásba juthat.

A mi a műszaki segédszolgálatot illeti, meg vagyok győződve, sőt láttam már nem egy példát arra, hogy a mi szakiskolásunk, — persze csak az, a ki egyébképen is megfelel, — teljesen képes kellő utmutatás mellett ezt a szolgálatot teljesíteni. A görgényszentimrei szakiskola tanulói közül utóbbi időben három volt utolsó félévben a kolozsvári erdőigazgatóság kerületében alkalmazva erdőrendezési munkáknál felmérésekre és térképelésekre, — magától értetődik, az erdőrendezőség egyik erdőtisztjének vezetése mellett, — de egyébképen önállóan, ezen felül meg lehetős sokan becslési, erdősítési, szállítási és építkezési munkáknál. Az első hárommal az erdőrendezőség főnöke teljesen meg volt elégedve,

a többiek közül is megfeleltek azok, a kikről már az intézetben tanusított viselkedésük mutatta, hogy szorgalmas és igyekvő emberek. Nem hallgatom el, hogy jórészők nem aratot babérokat, de ezek az iskolában is csak annyira feleltek meg szorgalom és magaviselet dolgában, hogy éppen meg nem buktak és elbocsátani sem lehetett őket.

Épp úgy, a hogy a szakiskolás képes a műszaki segédszolgálatra, úgy képes — ha gyakorlatot szerzett magának — kisebb igényű erdőgondnokság vezetésére, a mint egynehány volt tanulómról tudom, a ki ilyen magánszolgálatot teljesít munkaadójának teljes megelégedésére és a nélkül, hogy az erdőfelügyelőségnek panaszra adott volna okot.

Nézetem szerint tehát semmi szükség arra, hogy új intézetet létesítsünk vagy másféle minősítést alkossunk, a kívánt anyagot fogják szolgáltatni meglevő szakiskoláink elegendő számban, csak meg kell tennünk azok szervezetén azokat az átalakításokat, melyek eddigi tapasztalataink követelnek.

Ezek az átalakítások vonatkoznak részben tanítás anyagára, de főképen a felveendő emberanyag megválasztására. A harmadik tényező, az erdőör hatáskörének kibővítése kívül esik a szakiskola teendőin, de csakis akkor következhetik be, ha a szakiskola részéről minden előkészület megtéetett arra, hogy a végzett tanulókra a bővebb hatáskör megnyugvással ráruházható legyen.

A tanulás anyaga nem szorul sok átalakításra. A jelenlegi anyag, melynek alapja az „Erdőör“ és „Vadör“ című munkákban adva van, körülbelül elegendő az erdőör és vadör elméleti ismereteinek. A két tankönyvnek alapos átdolgozását szükségesnek tartom, még pedig oly módon, hogy ez átdolgozásnál a szakiskolai igazgatóknak, de ezen felül a gyakorlati szolgálat képviselőinek véleménye is érvényesüljön.

A tanítás anyagába felveendőnek tartom a boussolával való mérés és az eredmény felrakásának gyakorlati ismertetését a műszerre és mérésre vonatkozó elmélet teljes mellőzésével. Tapasztalatból tudom, hogy ez uton teljesen megbízható segítő munkásokat nevelhetünk a felmérési és térképelési munkákhoz.

Ezenfelül célszerűnek tartanám a következő tárgyak felvételét, illetőleg a már meglevőknek bővítését:

1. A „szépirás“ mellé a „rondirást“, a mire irodában alkalmazott erdőörnek nagy szüksége van. A tárgy a mostani írási órákba könnyen beilleszthető.

2. Az állatok tömése és állati bőrök praeparálása. A vadászati kedv és érdek fejlesztése céljából nagyon kívánatos. A munka csekély fáradsággal jár és — kellő hajlam mellett — szép eredményt mutat. Egy félév — talán a harmadik — folyamán hetenkénti egy előadás elegendő volna. Hogy kellő sikerrel legyen tanítható, szükségessé válnék, hogy a tanári kar ama

Bandi.

Bársony István „Vadásztörténetek“ című művéből.

Elvittük magunkkal Bandit is.

Tizenhat éves volt s idején levőnek tartottuk, hogy felszabadítsuk a gyermekévek nyüge alól, mely olyan keserves az önérzetes fiatalságnak. Egyébiránt Bandival bátran lehetett kivételt tenni; pompás erős egészséges fiú volt, tagjai hajlékonyak, izmai már a férfiaság jellegével gömbölyödők. Különben nem is tarthatott volna velünk abban a fáradságos mulatságban, a melyre vállalkoztunk.

A Vézerdő szakadékait bujtuk. Csak hárman: az erdész, én, meg Bandi, az erdész fia. Csahos meg Sinter, a két őzes kopó, a kerülő corkáján követett bennünket az erdő széléig, ott a kerülő elvált tőlünk s le-

ment a kutyákkal a Viszhangosvölgybe, mely jó félórai gyalogolás volt még mitőlünk.

Péter bácsi, a vérfalusi erdész, rágyújtott s csendesen pőfékelve vezetett bennünket a gerinc déli oldalára, a hol a hosszú vágáson, mely a fiatalost a nagy szálerdőtől elválasztja, egész bizonyossággal meg fog ma fordulni az őzbak.

A legszebb őszi nap volt, a milyent az Isten felleges fantáziája csak teremthetett. Szeptember már elmúlt, mindenütt látszott az a sárgapiros verőfény, mely növekvő melancholiával rezdül végig az októberi erdőn. Egy kis beteges halványság, közte a hervadás egy-egy piros foltja a megvörösödő levelek tömegében; a színek átmenete, a zöldnek elhalványodó tarkasága olybá tűnik fel ilyenkor, mintha mosolyogni tanulna a halál.

Egy nagy égerfa nyújtózott azon a ponton, a hol a vágás könyökbe hajlott.

— Bandi, te itt állsz meg, szólott Péter bácsi hal-
kan, aztán biztatólag hozzátette: nagyon szép hely, én már sok őzet lőttem itt. El ne mozdulj, a mig nem hivlak, különben eltévedsz.

tagja, a ki ezt a tárgyat tanítja, 3—4 heti tanulmányra legyen kiküldve valamely hazai nagyobb praeparatoriumba. E tárgynak a tantervbe való beillesztése megfelel a szakiskolák részére az 1900-ik évben kiadott vadászati utasításnak, melynek 22. §-a értelmében az „állattani érdekességgel bíró szárnyasok a szakiskolák gyűjteményei számára házilag kitömendők”.

3. Első segély baleseteknél. Hogy az első segély megadásának ismerete az erdőőr exponált helyzeténél fogva, az erdei munkánál gyakran előforduló szerencsétlenségek esetében mennyire fontos és hasznos volna, az, úgy hiszem, bővebb indokolásra nem szorul. A tanítás anyagát a mentőegyesületek által az egész művelt világon tartott időszakos tanfolyamok anyaga szolgáltatná, míg az ismeretek szakszerű oktatását biztosíthatjuk úgy, hogy az intézeti orvosra bizzuk azok előadását, melyet okvetlenül gyakorlattal kell összekötni. Ugyancsak a harmadik félév hetenkénti egy délutánján volna tanítható és gyakorolható, esetleg előbbivel váltakozva minden második héten.

Célszerűnek tartanám egyrészt a tanítás alapossága érdekében, másrészt a szakiskola erdőtisztai személyzetének hivatalos foglalkozása szempontjából is, hogy a helybeli elemi iskola tanítója is bevonassék a szakiskola oktatói közé. A jelenlegi tantervben is szereplő általános tárgyakat, mint földrajz, az alkotmánytan legfontosabb részei, a közigazgatás, a polgári jogok és köte-

lességek rövid ismertetése stb., melyek éppen a hazai nemzetiségi viszonyok között az erdőőrre nagyon fontosak, a tanító taníthatná a szakiskola tanulóinak. Az ilyennemű tárgyakat a tanító, a ki ugyanezeket az ő iskolájában is előadja, célszerűbben tudná tanítani: a szakiskola személyzetére pedig, — a kinek a tanításon kívül nagyon sok egyéb dolga is van, — előnyös lesz, ha súlyos terhén könnyítünk.

(Folytatása következik.)

Járásiai mozgalmak.

A járasi kartársak mozgalmának az a része, mely a hozzávaló csatlakozásra vonatkozó megnyilatkozásokból állt, már nyilván vége felé közeledik, mert a kartársak újabb összejöveteleiről sehonnán hirt nem veszünk s az eddigi elég számos közül még csak egyről: az alsólendvai járasi erdőgondnokság erdőőrei által megtartott értekezletről szóló jegyzőkönyv van kezünk között, mely szól a következőképpen:

J e g y z ő k ö n y v.

Felvétetett Alsólendván, 1905. évi szeptember hó 1-én a m. kir. járasi erdőgondnokság hivatalos helyiségében.

J e l e n v a n n a k:

Kiszelák Ádám, Bécs József és Kelemen István járasi erdőőrök.

T á r g y.

Zalavármegyében, a zalaegerszegi m. kir. állami erdőhivatalhoz tartozó alsólendvai m. kir. járasi erdő-

A fiu neki támaszkodott az égerfának s utánunk nézett, a mint mi tovább álltunk.

— Magam se bánom, ha már beleszokik, dörögte az erdész s vissza-vissza nézett a fiára. Én ebben a korban már valóságos vadászember voltam.

Megint egy forduló következett, ott megállott az öreg.

— Nem akarom a fiut szem elől téveszteni, innen láthatom, itt maradok. Hanem ott lejjebb, a patak felé, a cserbokor elején van a vadnak legjobb váltója, még disznó is akadhat.

Szóltanul váltunk el s nemsokára ott voltam a kitűzött helyen. Valahol a harmadik völgyben, mintha megcsendült volna a kopók éles csaholása.

Hallgattam az erdő halk zugását, a futó vad nyomán járó kopók koncertjét. Mintha a nagy Nimród nőtája csendült volna meg valami csodás zenéjű cimbalom hurjain! . . . Mellettem jobbra-balra keskeny erdei ut, helyenkint füvel benőve, máshol a szikkadt, agyagos talajon mindenfelé nyomokat mutatva. Meglátszott a görgöngybe vágott kerécsapáson, hogy hónapokkal ezelőtt

járhatott arra valami ölfát szállító szekér. Néhol egy kis pocsogó maradt rajta, a hol laposabb volt a hajlás s a mint emelkedett a domb, úgy keményedett a talaj is. A lefutó esővíz simára mosta az ut kopár részét, míg a tetőn, a hol a szél dudolva söpröget, mintha egy kicsit kopaszodásnak indulna az erdő, olyan foltos volt a sűrűség.

Csakugyan hajtottak a kutyák, úgy kellett lenni, hogy egy nagy baköz vihette őket árkon-bokron; nagyon is gyors volt az iramodás, pár perc múlva csak mintha valami nagy darázs dongott volna, úgy dünnyögött az erdőben szanaszét a kopóhang.

Most volt időm egy kicsit szemlélődni és mögöttem mindenütt sűrű erdő, néma és mégis beszédes, mint egy teleírott könyv, csak olvasni kell tudni a hieroglifát. Fent ragyog a nap, lent minél sűrűbb a lomb, annál nagyobb alatta a homály. Ilyenkor még csupa disz a rengeteg, a hol a nap beférkőzhetik a fák közé, oda fényes délben is piros hajnalt fest, a hova pedig a sugár nem ér, ott állandó az alkonyat misztikus szürke-

gondnokság területén alkalmazott járási erdőőrök államosítása és általánosan ismert anyagi helyzetük javítása.

Az ország összes vármegyéiben az állami kezelés alatt álló erdőknél alkalmazott erdőőrök mozgalmát indítottak sanyaru helyzetük javítása céljából s felhívták, hogy ehhez a mozgalomhoz mi alulirottak is csatlakozunk, mely felhívásnak megfelelően, mostani helyzetünket a következőkben vázoljuk:

Az alsólendvai m. kir. járási erdőgondnokság kezeléséhez 6230 kat. hold erdő tartozik, mely erdők 141 község határában fekszenek, egy erdőőrré esik tehát átlag 2076 kat. hold erdő 47 község területén, az erdőknél egymáshoz való távolsága pedig 30—40 kilométer közt váltakozik.

Az erdőőrök összfizetése csak 740 korona s egyéb semmi; nem kapunk semmiféle mellékjárandóságot, sem ruha-, sem tűzifa-, sem irodaátalányt; az erdei kihágásokból nincs részesedésünk, lődijunk nincs és végül nincsen nyugdíjjogosultságunk sem.

Kiadásainkat illetőleg megjegyezzük, hogy körutaink minden napja a legszerényebb számítással is 2 koronát felemészt, miután pedig szolgálati könyveink tanúsítása szerint szolgálatot nap-nap után teljesítünk, leszámítva az ünnepi és vasárnapokat — bár ezeken is nagyjából szolgálatban kell lennünk — ha a körutakra csak 302 napot számítunk, ezek kiadása 604 korona. Székhelyeink a járási székhelyeken vannak, hol a legkisebb lakás bérösszege 200 korona. A nehéz szolgálatunkhoz szükséges nyári és téli ruházat legkevesebb 100 koronába kerül. Családjaink tűzifa-szükséglete 5 öl, melynek itteni ára 120 korona. Mindezek összesen kitesznek 1004 koronát, tehát 264 koronával többet, mint a mennyi a javadalmazásunk, pedig itt még nem számítottuk családjaink élelmezési, ruházási és gyermekeink iskoláztatási költségeit.

Ezzel szemben egy hivataliszolga évi fizetése 900

korona, lakbére 260 korona és ruhaátalánya 100 korona, összes javadalmazása tehát 1260 korona s e mellett megvan a nyugdíjjogosultsága is, holott szolgálata nem csak hogy sokkal kényelmesebb és semmi veszéllyel nem jár, de ahhoz nincs szükségük semmi előtanulmányra, míg ellenben nekünk vagy az erdőőri szakiskolát kell végeznünk és kilenc hónapon át gyakorlati szolgálatot teljesítenünk, vagy pedig három évi gyakorlatot tennünk és megszerezni az erdőőri szakvizsgálati bizonyítványt.

Ilyen javadalmazás mellett azután vagyonszerzésről természetesen nem lehet szó s miután nyugdíjra kilátásunk nincs, szolgálatképtelenségünk esetére nem csak magunk leszünk kénytelenek koldulni, hanem családtagjaink is szomorú jövőnek néznek elébe.

Nem lehet megemlítés nélkül hagyni azt sem, hogy szolgálatunk egyike a legterhesebbeknek és legveszélyesebbeknek, melynél a szolgálatképtelenség minden pillanatban beállhat.

Ezeknek a bajoknak az orvoslása égetően szükséges, mert azok nem csak reánk, hanem erdőgazdaságunkra is káros befolyással vannak.

Ennélfogva meghoztuk a következő határozatot:

1. Az értekezlet annak a véleményének ad kifejezést, hogy a vármegyei erdőőrök helyzete leggyökeresebben csak úgy orvosoltatnék, ha a vármegyei őrzési alap és évi erdőőrzési járulék átvétele mellett az állam részéről a kincstári erdőőrökkel egyenlő rangban és javadalmazásban részesítenének és nyugdíjjogosultságuk biztosíthatnék. Indokoltá teszi ezt az, hogy a kincstári erdőőrökkel egyenlő képzettséggel birunk, szolgálatunk pedig sokkal terheesebb, mert minékünk az erdőőrzésen kívül még a kopárok befásítása, vízmosások megkötése stb. is szolgálati kötelességünk.

2. Addig is, míg erre vonatkozó kérésünk a magas miniszteriumnál elintézését nyer, kérjük a vármegyei

sége. A tüskebokroknak nincs már levelök, valamennyire ellátni köztük, ott szeli egymást keresztül-kasul a vadcsapás, ez a féllábnyi széles ösvénye az erdő egy utat járó gyermekeinek. Madárnak már nincsen benne szállója, a mi fészek néhol kisötétlik a sűrűségből, régen üres az; korhasztja a belecsurgó esőviz, átjárja, megtépi a hűvösödő szél; a szárnyas gazdák kiköltöztek belőle valamennyien az erdőszélre, a hol közel érik a tarlót, a tengerit a kendert; csak éjszakára surran még vissza a bátrabbja, a melyik nem találja nagyon is ridegnek ezt az elbúsult környéket.

Mintha megint jobban lehetett volna a kutyákat hallani. A gyors Csahos hangja belenyilalt a messzeségbe s szinte megrezegtette a bokrok leveleit; utánna, de mintha jóval messzebből hangzanék, a vén Sintér buffogása hallik el hozzám; talán nem bírja már a versenyt fiatal társával.

A hajtás a hegyoldalban halad az égerfa irányában, legalább is ötszáz lépésnyire van tőlem a menekülő vad, semmi közöm ennél fogva hozzá. Bárcsak már

annak a Bandi gyereknek kedvezne egy kicsit a szerencse! . . .

Messzebről, mindig távolabbról hangzik a khaosz zenéje, míg azt sem tudom, melyik az igazi, melyik a viszhang, úgy elkeveredik egymással. A csend növekedésével egy kis ökörszem pattant ki elém csettegve, pörögve, rám se ügyelt, hiába hessegettem.

Ilyenkor van a vadász sziesztája, a mikor ráér gyönyörködni a legszebb költeményben, mely a lomb s a galy végtelenségéből ezernyi versszakkal énekl meg a természet szépségét. A mint meglebben a falevél, a mint végigzissen egymáson a fű: dalt hallok belőle, szeliden altatót; kacagó szellemek pici figurái lejtik előttem légi táncukat, illedelmes erdei manók hajlongnak a szélingatta galyon, megkergetik a fű közt maszatoló egeret, mely nagyot szökve két lábra áll földalatti palotája bejárása előtt s veszélyt cincogva kapja le hirtelen a fejét, hogy nyomban eltűnjék a lyukban.

Magam is felriadok valami halk neszre. Oh, oh, egér koma, hisz nem szellemektől menekültél te sötét házadba! . . . A liliputi gnómok tánca csak álom volt,

közigazgatási erdészeti bizottságot, hogy sanyaru helyzetünkön némikép javítsanak s vegyenek fel a vármegyei nyugdíjalapba.

3. A nyugdíjalapba való felvételünk esetén eddigi szolgálati időnk is jöjjön számításba.

4. Elhatároztuk, hogy a mozgalom előleges költségeihez fejenként 80 fillérrel készséggel hozzájárulunk s ezt a mozgalom vezetőjének már el is küldtük.

5. Hogy a mozgalom minden mozzanatáról s állásáról tudomást szerezzünk, az Erdészeti Ujság előfizetőinek sorába lépünk.

6. Jegyzőkönyvünk másolatát felettes járási erdőgondnokságunk, illetve állami erdőhivatalunk útján eljuttatjuk a vármegyei közigazgatási erdészeti bizottsághoz, megküldjük továbbá Sticz László veszprémi járási erdőőrnek, mint a mozgalom megindítójának és vezetőjének és az Erdészeti Ujság szerkesztőségének.

Egyéb tárgy nem lévén, az értekezletet befejeztük és a jegyzőkönyvet aláírtuk.

Kelt mint fent.

Kelemen István s. k., Bécs József s. k., Kiszélák Ádám s. k. járási erdőőrök.

A NAGYVILÁGBÓL.

Budapest székesfőváros azóta, hogy a koalíció vezérférfiainak legutolsó kihallgatása — mint azt már lapunk előző számában is jeleztük — eredményre nem vezetett, sajnálatos és mélyen felháborító eseményeknek volt színtere. A polgárság egyrésze és az egyetemi ifjuság ugyanis ünnepelni óhajtván a Bécsből visszatért vezérférfiakat, a függetlenségi pártkör elé vonult s ugyanakkor megjelent ott a nemzetközi szocialisták nagy tömege is és rávetette magát késekkel, botokkal a mit

a melyet izgatott idegekkel napvilág mellett is könnyen álmodik a képzelet. Nincs itt más zene, mint a folyvást viszhangozó kopócsaholás, mely elől ime egy vörösfrakkos róka veszi most erre gyanutlanul az útját.

Tán meg se állanám, hogy oda ne pörköljek neki, de a mint puskámat emelem, megpisszen valaki a hátam mögött.

Oda nézek, az erdész jön felém gyors lépésekkel s int, hogy a világért se löjek. Egészen el van fuladva az öreg.

— Mi az Péter bácsi?

— Hát még nem hallja?

Megerőltettem magamat, de nem vettem észre semmi különöst.

— Sintér! . . . szólt az öreg és furcsán mosolyogva révedezett a távolba. Hallga! . . .

Én csak azt vettem ki, hogy az egyik kutya valahol nagyon messze hajt a völgy fenekén. A hangja olyan tompa volt, mintha hordóból jött volna.

— Ott van a disznó; Sintér megállította, nincs párja annak a kutyának, mondta Péter bácsi halkan,

sem sejtő ünneplőkre s mire a rendőrség a rendet helyreállította, számosan súlyos sebekről boritva vérzetek. Azóta is a kisebb-nagyobb összeütközések napirenden vannak. A nemzetközi szocialistákkal szemben most már állást foglaltak a bár szocialista, de józanabb gondolkozású munkások is. A nemzetköziek jelszava ugyanis az, hogy nincs haza, nincs nemzet, nincs anyanyelv, nincs vallás, szóval neki azokból, a mi minden becsületes embernek legszentebb és legdrágább kincse, semmi sincs, nekik a sziv a lélek semmi, csak egy istent ismernek s ez a gyomruk. A fővárosi polgárság és az egyetemi ifjuság abból az alkalomból, hogy az országgyűlési pártok f. hó 3-án tartott értekezletükön a legutóbbi kihallgatással szemben állást foglaltak, nagy fáklásmenettel kívánta ünnepelni azokat. A mint ezt a nemzetközi szocialisták megtudták, nyomban ők is elhatározták, hogy ellentüntetésül szinte fáklásmenetet rendeznek. A fővárosi főkapitány azután, — hogy elejét vegye a multkorihoz hasonló vagy talán nagyobb verekedésnek és más kihágásoknak, mindkét fáklásmenet tartását betiltotta. E miatt a polgárság körében nagy az elkeseredés és azzal vádolják a hatalmat, hogy együtt tart a veszedelmes nemzetközi szocialistákkal.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Tojások elrakása.

A tojások elrakásának többféle módja van. A legjobb elrakási mód a meszes vízben való konzerválás, amely a következő módon történik: Az eltevés leginkább április, május és június hónapokban történik, mert ekkor a tojások nagyobbak és frisebb állapotban szedhetők össze, olcsóbban vásárolhatók meg, mint később.

mintha attól tartott volna, hogy egy hangosabb szóval elriasztja szerencsénket.

— Messze lehet az ide nagyon, szóltam s éreztem, hogy kap meg egyszerre a vadászláz.

Nem lehet boldabb érzést képzelni ennél. Az egész test egyszerre kezd remegni, mintha a hideg rázná, az arc kipirul s a szájszél kiszárad. Alig bírja a puskát a máskor erős kar; görcs szalad az ember ujjába, melyek mindannyian vidtáncot járnak, csak tapogatjuk a ravaszt, de nem tudjuk sehogy elrántani. Pedig a mellett nyoma sincs a félelemnek, hisz' éppen a türelmetlenség okozza a furcsa állapotot.

Péter bácsi csóválta a fejét. Dehogy van az messze, a Viszhangos elején van egy kiszáradt patak medre, abban huzódott meg a disznó. Gyerünk! . . . Bandi ne is sejtse, az efféléhez nagyon gyerek ő még.

Majdnem futva indultunk lefelé a meredek hegyoldalon. A kavicsok nagy kopogással pattogtak ki lábaink alól, a bokor megtépett bennünket: Péter bácsi olyanokat szökött, mintha egyszerre husz évvel lett volna fiatalabb, alig voltam képes a nyomába maradni.

Az eltartásra alkalmas mézvíz úgy készül, hogy a tiszta kutviz minden hektoliterje 10 liter frissen oltott mézstejjel jól összekevertetik s ebbe rakatnak bele a megvizsgált friss és tiszta tojások. A jó tojás leül, elmerül a folyadékban, míg a hibás felszáll. Az eltartás sóban, fahamuban, tőzegporban, korpában, szecskában stb. nem mindenütt sikerült s csak kicsinyben eszközölhető, de nem ott, ahol százezernyi tojás eltartása a feladat. Ujabban Auer J. Gyula vegyész (Budapest, VII., Erzséber-körút 21. szám) talált fel egy tojáskonzerváló szerűt, melyről ezt írja: Egy hat hóval ezelőtt az Eggit-oldatba elrett tojást és egy ma tojott tojást egy és ugyanazon vízben megfőztünk s nem volt ember, a ki a két főtt tojást egymástól megkülönböztette volna. Használata pedig nagyon egyszerű, a következő:

Egy hordó egyik fenekét kiveszszük s alaposan kitisztítjuk s azután biztos alapra állítjuk. Ezen hordót fogjuk a tojások elrakására használni. A konzerváló folyadékot pedig így készítjük: Megfelelő edényben tiszta vizet forralunk oly arányban, hogy minden 1 kiló Eggitre 4 liter víz számítandó, ha a víz felforrott, ezt ismét a természetes hőmérsékre hűtjük s fenti arányban az Eggittel jól összekeverjük s a használatához készen van. Ezután a hordóba szép sorjába belerakjuk a tojásokat, úgy, hogy össze ne düljenek, az Eggit-oldattal felöntjük annyira, hogy az oldat legalább 15 cm.-rel magasabban legyen a tojásoknál, a tetőt ráhelyezzük úgy, hogy az bele ne essen, de valami levegő mégis jusson hozzá és a művelet be van fejezve.

Fontos, hogy az Eggithez veendő víz jól felforrjon, esetleg a vízben levő szerves, vagy fertőző anyagok stb. elpusztítsanak, de azután ismét le legyen hűtve, nehogy forrón, vagy melegen használjuk, mert ezzel elronthatjuk a tojásokat. Továbbá meg kell jegyeznem még, hogy a tojásokat ne gyűjtsük sokáig, mivel megeshetik, hogy a tojások már eltevésükor nem kifogástalanok. Míg az Eggitben, akár már kellőleg higitva is, akármeddig eláll anélkül, hogy valamit is változnék.

A Viszhangos a legsűrűbb völgye a Vérederőnek. Majdnem olyan homályos ott a levegő, mint a síkságon alkonyatkor; a bozót szinte járhatatlan, csupa tüske a patak környéke, kezünk-arcunk egy vér volt, mire a mederbe leértünk.

A vén Sintér mély és haragos dohogása egyszerre mintha közvetlen közelünkben hallatszott volna, egyszer egyszer neki futamodott s visitó hangjából kiérzett, hogy olyankor támad, különben azt a fel-felröffenő disznó is bizonyította, mely mindannyiszor veszettül csapkodott hátra, ahányszor a nagy kopó, menekülése közben, belecsimpaszkodott hátulsó lábába.

Már láttuk a disznót. Óriási kan volt és erősen sántított. Ez lehetett az oka, hogy Sintér egymaga is képes volt megállítani. Talán valami régi lövés sebhelye kinozta, vagy most futtában hengeredett le a meredekről s megrándította a bokáját.

Mind a ketten lihegtünk a nagy fáradságtól. Az öreg intett, hogy nem kell sietni a támadással, a disznó még bajt okoz, ha szelesen találunk neki menni.

Tisztelt olvasóinkhoz!

Az év utolsó negyedébe lépven, itt az ideje, hogy a nyomdával és másokkal szemben fennálló kötelezettségeinknek még az év vége előtt megfeleljünk. Hogy ezt megtehessük, kérjük mindazokat, kik előfizetéseiket még az év végéig nem rendezték, hogy ezt a folyó hóban okvetlenül megtenni sziveskedjenek. Azoknál, kik félét megvaladó időre vannak hátralékban — pedig ilyenek mintegy százan vannak, ha addig tartozásaikat be nem fizetnék, folyó hó végén postai megbízás útján fogjuk a számlákat beváltásra megküldeni, a mi pedig 45 fillér külön költséget és sok felesleges munkát okoz, kérjük tehát őket, hogy a munkától minket, a költségtől önmagukat megkímélni sziveskedjenek.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Tutajon az óceánon át.** Legközelebb tutajon fognak átkelni a nagy óceánon. Arról van szó, hogy tíz millió dorongot és szálfát Kanada nyugati partjáról a tengeren át Sanghaiba szállítsanak. Ugy a tutaj nagyságára, mint az ut hosszúságára nézve új rekordot jelent ez az ut, mert a távolság mintegy tízezer kilométer. Kiszámították, hogy ez az utazás a legjobb időjárás s óránként négy tengeri mérföld gyorsaság mellett kilenc hétig fog tartani, nem számítva az esetleg szükségessé váló tartózkodást, a mi azonban el is maradhat, mert szénnel és élelmiszerekkel ellátott hajó kíséri. E különleges vállalatot az tette szükségessé, hogy a luc- és erdei

Szorosan egymás mellett álltunk, az öreg a válamra tette kezét s ragyogó szemmel gyönyörködött a mesteri munkában, a mit Sintér végzett.

Hanem egyszerre elsáppadt; — Jézus! szólt hal- kan s hirtelen célba vette a kant.

Magam is csaknem kövé váltam; alig öt lépésnyire a tájékozódó kantól egy gyermekfej bukkant ki a sűrűből s lázban égő szeme mohón tapadt a nagy állatra. Bandi volt, éppen ráfogta ő is a puskáját a veszélyes vadra.

Egyszerre dördült el a két lövés s a nagy füsttől egy pillanatig nem láthattam semmit. De hallottam. A kan felnyíftat s veszett futamodással iramodott felénk: az erdésznek nem volt már ideje hogy kitérjen, különben is fiáért remegve elvesztette fejét s nem mozdult.

Láttam, hogy a kan vakon csap felé s iszonyu erővel dönti fel. A veszély tudata visszaadta nyugodtságomat, most egyetlen pillanaton fordul meg minden. Az én golyóm után nem volt szabad megélni a kannak, különben vége öreg barátomnak. De abban a percben,

fenyő, melyet Kanada, Oregon és Washington erdeiből nyerne, a vasuton való szállításra tulságos hosszú: de a szállítás díja is drágább volna. Körülbelül nyolc évvel ezelőtt kísérlete meg egy merész üzletember, hogy Szan-Franciskóba a tengeren át szállítson tutajon. Az első tutaj elveszett; a másik szétszakadozott, de egy részét megmentették; később azonban a kísérletek sikerre vezettek. Az utolsó tutajok egyike 225 méter hosszú, 15 méter széles volt és 18.000 méter törzset vitt.

* **A kenyérfa**, vagy Baobab, mint a benszülöttek nevezik, hatalmas fa, mely néha hihetetlen terjedelmet ölt. Egy, a Kongó vidékén híres példány már alig egy méternyi távolságban a gyökerétől, 6.50 méternyi vastagságot mutatott és koronájának terjedelme meghaladta a harminc métert. A fa évente egyszer veszíti el lombzatát és ilyenkor óriási magasságával és lecsüngő gyümölcsével különös látványt nyújt. A fát voltaképpen majomkenyérfának hívják, a mi azt a téves hitet kelti, hogy főleg a majom táplálkozik gyümölcsével, az afrikai utazók hasztalan kínálták vele a gorillát, csimpázt, míg végre meggyújtva a gyümölcsöt, a moszkítókat távoltartására használják. De ujabban azt találták rajta, hogy violaszínű festőanyagot tartalmaz a gyümölcse, mely főleg selyem festésére kitűnő, a selyem anyagát nem támadja meg és ujabban, úgy látszik, ebben áll valódi hasznossága.

NAPI HIREK.

— **Méhészeti tanfolyam.** A mint az lapunk tisztelt olvasói előtt bizonyára ismeretes, a földmivelésügyi ministerium a gödöllői állami méhészeti telepen évről-évre tanfolyamot rendez. Orend János alsóárpási kartársunk most arról értesít, hogy a múlt hó 10—23-ig

a mikor éppen löttem volna, mint egy repülő sólyom, úgy suhant el valaki előttem.

— Ne féljen apa! harsogott a fiu s teljes erővel cibálta le a kant apjáról; Sinter a hü kutya, vadul marcangolta a kan hátulját, a fenevad egy pillanatra megzavarodott s nagyot rázkódva tápáskodott fel, hogy leszórja magáról alkalmatlan kullancsait.

Az öreg erdésznek éppen elég volt ez a kis levegő. Elszántan és vilámgyorsan kapta ki kését övéből s neki feszítette a kan torkának. Szinte hallottam, a mint az éles penge süvítő nyisszanással futott bele a borzasztó állat gégejébe, melyből tenyérynnyi széles seben át kezdett nyomban ömleni a vér.

Még arra se volt szükség, hogy a puskámat el-
süsssem; a kan hörögve dőlt le a földre s mindig gyengébbek lettek rugásai.

A sűrű homályos völgyben, mint két véres kisértet ölelte meg egymást az apa meg a fiu.

Mikor a Bandi kezét megráztam, éreztem, hogy nem remeg az a kéz.

megtartott tanfolyamon a következők vettek részt: 6 erdőőr, 4 kertész, 2 gátör, 1 iskolaszolga, 1 földmivelési ministeriumi irnok, 1 pályafelvigyázó. Igaz elismeréssel és hálás köszönettel adózunk a földmivelési kormánynak, hogy ennek a felette szép és hasznos mellékfoglalkozásnak az erdőőrök közt való elterjedésére is módot nyújt.

— **Rablók a plébánián.** Nagyváradról jelentik: Bihar községben Fehér Nándor római katolikus plébánost a mikor a vacsoránál ült, két kóbor cigány megtámadta és revolverrel pénzt követeltek tőle. Mikor a plébános ellenkezett, husánggal fejbeütötték és ki akarták fosztani. Ez alatt az egyik cigány a plébános nőtestvéreire sütötte revolverét, de nem találta el. Az aszszony kiabálására a házbeliék összefutottak, mire a cigányok elszaladtak. Az egyiket a csendőrség letartóztatta.

— **Harc egy örülttel.** A bécsi tartományi törvényszék kórházában, mint Bécsből jelentik, délelőt valóságos harc folyt le az örök és egy örült ember között. Az örült, a kinek neve Pfautner, a törvényszék kórházában vizsgálat alatt volt. Hirtelen örvöngeni kezdett s az örök csak a legnagyobb nehézséggel birták ártalmatlanná tenni. Verekedés közben egy szék lábát letörte s az egyik ör kezére vágott. A széklábból kiálló szög átszurta az ör kezét. Egy másik örnek ujját harapta le a dühöngő ember, a kire végre kényszerzubbonyt adtak.

— **Elfogott aranytolvajok.** Nagybányáról jelentik: A csendőrség hosszas nyomozás után letartóztatta Butyán Sándor, Rusznák Mihály, Havasi György nagybányai, Szaszarán Mihály tőkési, Tóth József és Szabó Árpád borpataki lakos bányamunkásokat, a kik a nagybányai veresvizi kincstári bányából aranyércet csempészték ki s értékesíteni akarták. A házkutatás alkalmával 146 kiló aranyércet koboztak el, a melyet Szaszarán Mihály, a kalazanci bánya ércszállítója csempésztett ki a bányából a kocsiján. A kalazanci bányából ugyanis az ércet a veresvizi bányán át szállítják a napvilágra és Szaszarán egy ilyen alkalmat használt föl a veresvizi érc kicsempészésére. A csendőrség az elfogottakat a bűnlelkekkel együtt átadta a járásbiróságnak.

— **Megfojtott nagybirtokos.** Ragályi Lajos mezőcsáthi nagybirtokos rablógyilkosság áldozata lett tegnap. A nyolcvanöt esztendő agglégény visszavonultan élt cselédségével Mezőcsáthon. Vasárnap hajnali két órakor két rovott multu munkás, Nagy Pál és Tuszoka Molnár Pál, valamint ezek felesége betört Ragályi hálószobájába. Előbb revolvert szögeztek az öreg urra s pénzt követeltek tőle, majd kézzel és párnával megfojtották. A földbirtokos a halálos küzdelemben segítségért kiáltott, de a mire kocsisa oda sietett, a rablók elmenekültek. A kocsis azonban mégis fölismerte őket s a csendőrségre sietett. A csendőrkök el is fogták a gonosztevőket, a kik mindössze 22 fillért és az áldozat ujján volt három gyűrűt zsákmányoltak. Ragályi tragikus halála meggyeszte megdöbbenést és mély részvétet keltett. Előkelő rokonság gyászolja.

— **Betyárvilág a tanyákon.** Hódmezővásárhelyről írják: A mártélyi tanyákon, a hol ezelőtt tiz nappal három embert öltek meg a rablók, ismét rablógyilkosság történt. A 2563. számú tanyán, a melynek Szomor Ferenc a gazdája, este kilenc óra tájban az eresz alá feküdt aludni Kádár Imre tanyás és Szomor Pál, a gazda fia, benn a házban pedig Kádárné hatéves kis fiával. Lefekvés előtt a konyhaajtót bezárta. Éjfél tájban Kádárné kutyaugatásra ébredt föl, kevéssel utóbb lövés dördülését, majd pedig nyöszörgést hallott. Ezután a konyhaajtót kezdte valaki fessegetni. Kádárné fölkel és halálra rémülve kiszólt az ajtón:

— Ki van künn?

— Szedd össze a pénzt és tedd az ablak közé — válaszolt egy durva férfihang. Ki ne merj jönni virradtig, mert agyonütlek.

Az asszony erre rémültében a házban lévő negyvenhét koronát kitette az ablak közé. Az összeget a rablógyilkos kivette, azután fölment a padlásra s onnan elvitt egy subát. Kádárné csak hajnali öt óra tájban mert kimenni. Az eresz alatt ott feküdt az ura holtan, a rablók agyonverték. Szomor Pál ült az ágyban, a gyilkosok közvetlen közelről ölték meg, a fejébe és mellébe lőttek. A lövéstől meggyuladt a szerencsétlen ember inge, meg a paplan, a melyet a gyilkosok a pocsolyába dobtak. A tetteseket nyomozza a csendőrség.

— **A leányok réme.** Veszedelemes embert fogtak el Beregmegyében: Leviczki Hersl leánykereskedőt, a ki a szerencsétlen magyar leányokat Oroszországba csempészte. A múlt héten a szabolcsmegyei Lejtő községbe való Remes Julia, Bányász Erzsébet és Lutkai Viktória fiatal leányokat akarta kivinni Oroszországba. Leviczkit azonban már jól ismerték a hatóság emberei s ő is tudta, hogy a magyar határon a vonatokat nagyon is szemmel tartják. Hogy a hatóságot kijátsza, a volóci állomáson leszállott s egyelőre megrendelt kocsin a három leánynyal Alsó-Verecke felé hajtatott. A csendőrséget figyelmeztették Leviczki utazására, mire az őrjárat utána ment. A veszedelemes embert már nem találták Alsó-Vereckén, mert Leviczki neszét vette, hogy üldözik, tovább hajtatott Felső-Vereckére, honnan a galíciai határt akarta elérni, hol már biztosságban érezhette volna magát. Mielőtt azonban beért volna Felső-Vereckére, a csendőrök utólérték. Leviczki, a mint a csendőrök közeledését észre vette, leugrott a kocsiról, visszahagyva a három leányt, bemenekült az erdőbe. A csendőrök nyomon követték a menekültöt. A mikor már közelébe értek, visszafordult és revolverrel lőtt a már közelébe jutott csendőrökre. A lövés nem talált, mire újra futásnak eredt, de e közben megbotlott és lebukott egy sziklahasadékba, miközben annyira összezúzta magát, hogy a csendőröknek csak nagynehezen sikerült eszméletre téríteni. A súlyosan sérült embert Alsó-Vereckére vitték ápolás végett. A három leányt a szolgabíróság haza fogja toloncolni.

Szerkesztői üzenetek.

Szendrei István urnak, *Magyar-Lápos*. Az a pályázat a határidő lejártá után csak a nyomda tévedéséből került be a lapba. A határidő letelte után beadott pályázatnak csak abban az esetben lenne figyelembevételre kilátása, ha idejében senki sem pályáznék, a mi azonban most, mikor annyi szakképzett áll szolgálat nélkül, alig képzelhető. — **Papp János** urnak, *Balatonfüred*. Üdvözlünk mint visszatért hívünket. A lapokból egyszerre húsz előző számot küldtünk, hogy tájékozva legyen a mozgalom hullámzásáról. Kérjük, hogy lapunkat kartársainak is ajánlani sziveskedjék. — **Schicktanzy Gyula** urnak, *Felső-Stubnya*. Az Évkönyv megrendelőinek névsorát legközelebb közölni fogjuk. Sajnos, hogy a megrendelések még mindig késnek s így a nyomtatáshoz ismét későn kezdetünk.

A kiadóhivatal postája.

Sándor Imre urnak, *Alsó-Homoród*. Azt hisszük, hogy a lapot eddig már kézhez vette. Mint új hívünket szívből üdvözlünk. — **Piller Mihály** urnak, *Hosszu-Hetény*. Előfizetése december hó végén jár le. — **Miklós János** urnak, *Besenyő-Siagy*. Nincs miért kérni elnézésünket, mert mi bár nehezen, de szívesen várunk, mert hiszen jól ismerjük hűveink sanyaru helyzetét s éppen azért igyekeztünk erre lépten-nyomon felhívni az irányadó körök figyelmét, abban a reményben, hogy egyszer majd csak javítani fogják azt. — **Kiss Sándor** urnak, *Báros*. Az év végeig van előfizetve. — **Pisch József** urnak, *Bars-Rudnó*. Az utalványlap tévedésből került lapjába, mert előfizetése az év végeig helyesen van bevezetve. — **Oltyán László** urnak, *Felmér*. A hiányzó 50-ik számot megküldtük. — **Horváth József** urnak, *Lankóc*. A „Vadász-Lap” kiadóhivatala: Budapest, V. Kálmán-utca 2. Előfizetési ára egy évre 12 korona. Megjelenik havonta háromszor.

Hirdetések és pályázatok.

Ragadozó madarakat

minden fajukat frissen löve, fogva vagy mérgezve folyton vásárolok kitömés céljából.

Az ilyeneket szállítani óhajtó vadász urak sziveskedjenek ajánlataikat német nyelven hozzám küldeni, mire közelebbi tudnivalókkal levélben szolgálok.

MAYER FERENC,

präparator

Goldemöls, Csehország.

2—5

Szepesvármegye közig. erd. bizottságától.

Sz. 1656—1905. erd. alb.

Pályázati hirdetmény

II-od osztályu kerületi erdőőri állásra.

Székhely: Zsegra.

Javadalmazás: évi 680 korona és a megítélt erdei kihágási kár összegéből $\frac{1}{3}$ -ad rész.

Pályázati határidő: f. évi október hó 10-dike, a kérvények a lőcsei m. királyi állami erdőhivatalhoz nyújtandók be.

Lőcsén, 1905. évi szeptember 16.

Wesch Ágost,
erd. biz. alelnök.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 ..
Negyed évre	2 ..

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Pénzküldemények a
„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. október 8.

54. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Az alsó erdészeti szakoktatás. — 2. Járásiak mozgalma. — 3. Tárcá: Bandi. — 4. A nagyvilágból.
5. Hasznos tudnivalók. — 6. Tisztelt olvasóinkhoz. — 7. Különfélék. — 8. Napi hírek. — 9. Szerkesztői üze-
netek. — 10. A kiadóhivatal postája. — 11. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen
tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek.
Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a
vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megren-
deléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is
a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

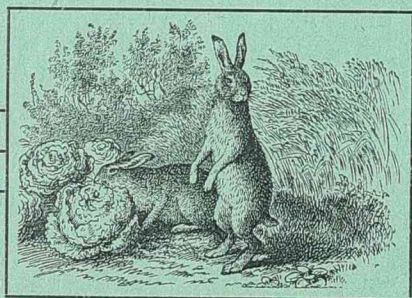
Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmivelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri-nyulakat, bagjokat és minden más állatokat magas áron vásárol az Élőállat kiviteli vállalat és állat-nyakkereskedő

O. FRANK, Wien V.,

- - Zentagasse 48. szám. - -

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott

➤ képes árjegyzéket ➤

ingyen és bérmentve küldök. — Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

2—26

Szászvárosi Könyvnyomda Részvény-Társaság

Szászváros
Klastrom-u. 1.

KÖNYVNYOMDAI
SZAKÜZLET

AJÁNLJA AZ ŐSZI IDÉNYRE DÚSAN
FELSZERELT PAPIR-RAKTÁRÁT U. M.:
ELJEGYZÉSI-ÉS * * *

* * * ESKÜVŐI-KÁRTYÁIT.

MINDENNEMŰ

NYOMTATVÁNYAIT. * *

DISZES KIÁLLÍTÁS

MEGHÍVOIT,

GYÁSZLAPJAIT ÉS

* * * FALRAGASZAIT STB.

Sürgőnycim:
Könyvnyomdai és z.

++++ A +++
„SZÁSZVÁROS“
politikai
és vegyes tartalmu
hetilap
kiadóhivatala.

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb vadász-fegyvereket jutányos árban
szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Árak: 60, 76, 80 és 96 kor.
Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve
s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

3061 E. sz.

Valódi ezüst remontoir
női óra, belső porvédő
fedéllel, tiszta, diszes vé-
settél, 9 kor. 50 fillér.

Kérjen képes árjegyzéket ingyen és bérmentve.

ERŐS GYULA

Nagyszében, Disznódi-utca 3. szám.

Mindennemű

órák, ékszerek, arany- és ezüstáruszerek,
ezüstevőeszközök, asztalfeltétek, templomi
kellékek, Erdélyország legnagyobb raktára.

Látszerész cikkek nagyraktára.

SZÉTKÜLDÉS CSAKIS UTÁNVÉTEL MELLETT

Mindenféle vésések legjutányosabban számíttatnak.

Olesó és szabott árak, jó és pontos kiszolgálás.

+++++ +++++

Régi vagy törött ezüst- és aranyműveket, régi ezüst- és
arany-pénzneműeket, drágaköveket, keleti gyöngyöket a
legmagasabb napi árban beváltom vagy fizetésképpen
elfogadom.

Számítan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az
erdőőri szakvizsgára magán uton
készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: Békly Albert,

m. kir. erdőész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti
Egyesületnél (Budapest V., Alkot-
mány-utca 6.)

Ára: 2.40 K, bérmentve 2.60 K.

ÉVKÖNYV

AZ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET

RÉSZÉRE

AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugdíjbevétele.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgyemkek kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitömésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s így vaskos kötetet képez. **Az Évkönyvbe**

foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV“ 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővítéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem belevesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomtatni, a hányak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv“ kiadóhivatala

Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezte után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi május hó végeig küldendők be.

**Az „Évkönyv“
kiadóhivatala.**

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Őszi vetésre és szállításra

ajánl

kocsányos és kocsánytalan tölgy és cser makkot
u. m. szavatolt frissen szedett
gyümölcs- és lombfa-magvakat

elismerő kitűnő és megbízható minőségben

Stainer Gyula

csász. és királyi udvari szállító

Első Körmendi Magyar Magpergető
Gyára **Körmend**, (Vas-megye)

és kéri a t. c. vevőközönséget, hogy az
őszi vetőmagvak beszerzésénél cégét,
mely már C-a 40 év óta a legjobb hírnév-
nek örvend, igénybe venni sziveskedjék.

Mindennemü

tű- és lombfa-csemetékkel

is szolgálhatok! ****

Elsőrangú magbeszerzési forrás!

Több ezer elismerő nyilatkozat. — Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos díszoklevél, állami és egyesületi érem.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.